

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Bø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 354

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 30. November

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Røgterlise.

Af Olga Petersen.

Noget af det første, man om Morgenen hørte i den lille Landsby, var Lyden af Røgterlises Malkegig, naar hun smaat syngende kørte gennem Byen med den, for Lise var tidlig paa Færde. Naar hun kom, vidste man, at Dagen begyndte at gry.

De Mennesker, der boede langs Vejen, hun færdedes ad paa den kilometerlange Strækning fra Gaarden til Marken, hvor hendes Køer græssede, behøvede ikke at se til deres Ur. Lise var præcis som det bedste Urværk.

Lises Køretøj blev trukket af en gammel Hoppe. Naar hun sad nede paa Bunden af Giggen med Hovedet omtrent nede mellem Knæene, lignede hun mest en Mand. Hun var klædt i blaat Overalts og en Hat, der næsten dækkede Ansigtet. Saa godt som altid hørtes hun nynne eller fløjte en Melodi, mens Pisken, som hun stadig holdt i Haanden, bevægedes hen over Hoppens Ryg. Af og til vankede der et lille Svip til „Lotte“ for at minde den om, at nu blev den for sindig. Men det var et Rap i al Venskabelighed, for Lise var nansom imod den. De to havde oplevet saa manget sammen. I Solskin og Regn, i Torden og Blæst tog de ufortrødent deres Tur.

Det var ikke noget stort Køretøj, Lise havde. Der kunde lige netop ligge to Mælkejunger og en Mælkespand tæt sammenstuvet bag den lille Plads, hun selv optog, som hun sad der paa Hug. Men selv var hun glad for det og følte sig som Selvejner, naar hun kørte med Lotte.

Overfor voksne Mennesker var Lise meget ordknap. Men hvis hun paa sin Vej mødte et Barn, vendte hun sig om for at se efter det. Da kunde hendes Øjne lyse saa mildt, og da havde hun altid et venligt Ord og et stort Smil tilovers. Hun var Børneven, og hun var selv Moder til en lille Pige.

For Dyr havde hun ogsaa et stort Hjerte. Høns og Ænder, ja, selv en lille Ged gik hjemmavant omkring i hendes fattige Stue. Denne Usædvanlighed blev jo nok drøftet lidt i Landsbyen. Men man vidste, at Lise var Skikkeligheden selv.

Hendes lille Lejlighed laa i den ene Halvdel af et gammelt straaet Hus, som hørte til Gaarden, hvor hun i adskillige Aar havde været Fodermester.

Til Tider kunde det være svært at skelne hendes Stue mellem Beboelse og Hønsesus. Det huslige var af saa lidt Interesse for hende. Men i sin Gerning var hun paa sin Plads. Sine firbenede Venner passede hun og røgtede om

med den største Omhu.

Det kunde hende, at En og anden kunde komme med en lille Bemærkning om, at de syntes, hun trængte til at faa gjort lidt rent inden for sine egne Vægge og ikke alene tænke paa Kreaturerne, men saa svarede hun blot roligt: „Aa, til mig er det saamænd godt nok, som det er, saa kan det vel ogsaa være det til Jer andre. Hvad skal man med den megen Rengøring. Det bliver jo bare beskidt igen. Men med Dyrene er det noget andet. Det er dem, der giver mig min Føde.“

Lise var som en hemmelig lukket Bog, man godt kunde lide at kigge i, men ikke fik Lov til at røre. Hun fortalte intet om sig selv. Man vidste bare, at hun var kommet der til Byen fra en fremmed Egn med sin lille Pige. Hvis man kunde have afsløret en Hemmelighed hos hende, vilde man have vidst, at hun var skabt til noget helt andet, end den Gerning, hun havde valgt. Men hun var tilfreds med sine Kaar. Og bag hendes Indesluttethed boede et Hjerte, som engang havde drømt om en Lykke, der ganske vist bedrog hende, men som alligevel havde efterladt Minder, som ingen kunde tage fra hende, og som fyldte hende med et stille Haab om, at ham, som hun ikke havde glemt, nok kom igen. Han havde ikke været god nok til hendes fine Familie, vidste han godt. Og det var vist Grunden til, at han rejste, mente hun. Denne Tanke støttede hendes Tro paa, at han alligevel holdt af hende, og det blev som en Slags Trøst for hende.

Der var En i Byen, som stiltende havde gaaet og lagt Mærke til Røgterlises Trofasthed mod sit Arbejde. Han beundrede hende for hendes Dygtighed indenfor den Gerning hun havde paataget sig. Han fandt det prisværdigt, at hun paa den Maade kunde skaffe baade sig selv og sit Barn en sorgfri Tilværelse — økonomisk set. Og saa var der det ved det, at Lise var ikke ilde at se paa, naar hun var i sit Stadstøj! Saa var hun i hans Øjne nærmest køn. Og hun kunde klæde sig paa, naar hun endelig skulde, og det saa godt som nogen, havde han set. Derfor tog han sin Hat af lige saa ærbødigt for hende, som for Byens fineste Damer. Hvem af de andre kunde, naar det kom til Stykket, præstere det, som hun paatog sig, tænkte han.

Lise anede ikke, at hun havde en Beundrer i Per Nielsen. Han var en midaldrende Ungkarl, som havde en Ejendom, der laa ind til Marken, hvor Lise havde sine Kreaturer paa Græs. Han var velsitueret. Der fortaltes, at han nok havde arvet ikke saa lidt efter en rig Gaardmandsslægt i det sønderjyske. Selv havde han sammensparet ikke saa lidt. Stræbsom og

flittig havde altid været og brugt sine Penge med Fornuft. Der var dem imellem, som mente, at han var lidt af en Gnier, og ikke nænede at dele sin Formue med nogen, for der var mer end een, der godt kunde lide ham. Men saadan var det nu alligevel ikke. Han havde bare ikke fundet den, han syntes om. Ikke fordi han saa paa Skønhed eller Rigdom eller noget af det, der kunde være Trækplaster for andre. Nej, men han havde et varmt Hjerte for dem, der saadan ligesom var skudt til Side i Samfundet. Og naar han skulde have en Kone, saa skulde det være En, som havde prøvet Livet, og som forstod og satte Pris paa at finde en god Havn hos ham. Der var nok til at gøre godt mod dem, der ikke trængte til Godhed. Men den der nu engang var kommen lidt paa Livets Vrangside, var der kun faa, der havde Lyst til at tage sig af, selv om vedkommende var nok saa ærbar.

Det var en saadan Kvinde han søgte. Og det havde han set i Røgterlise. Hun var en af dem. Han havde mere end een Gang lagt Mærke til hendes Adfærd. Dette med, at hun ikke tog sig saa meget af Huset, mente han vilde komme i det Øjeblik, hun kunde blive fri for det andet Arbejde.

Paa Per Nielsens Mark var et temmeligt højt Punkt, hvorfra der var en storslaaet Udsigt ned over Byen og videre ud over Fjorden, helt over til fremmed Jordbund. Fra dette Sted kunde Per Nielsen godt lide at staa og betragte Omegnen om Aftenen.

Paa en stille Aften i Sensommeren stod han da her som sædvanlig. Det var særligt klart Sigte denne Aften. Til venstre for ham nede i Dalsænkningen laa en Række pyntelige, lave Huse, som hørte til de smaa Husmandssteder, der var udstykket fra en større Gaard. Lidt længere fra Husene laa Skoven. Han kunde se i Skæret fra den nedgaaende Sol, at Bøgen allerede var stærkt brunet. — Ja, det begyndte at minde svært om Efteraaret. Aftenluften var ogsaa noget kølig. Men en herlig ren Luft var det. Han følte sig behagelig og godt tilpas med det og frydede sig over den smilende, venlige Egn, han saa for sig. Og dernede laa han egen Ejendom som en af de skønneste, syntes han.

Ja, saa var der ogsaa det gode ved det, at han manglede ikke noget i nogen Retning, tænkte han. Skønt, var der alligevel ikke lidt ogsaa hos ham? Der var vel i Grunden lidt ensomt og trist i de lange Efteraarsaftener. Hvis han nu havde En til at hygge lidt! Paa det Punkt havde de andre dernede i Rækken det nok saa rart. De havde Kone og Børn. —

Ja, der manglede han det, de andre havde. Skulde han gøre som dem? Hvad om han talte lidt med Lise om det, maaske saa — —

Han hørte pludselig, at det raslede i Hasselbuskene i Hegnet ikke langt fra ham. Naa, han var altsaa ikke alene heroppe! Han vilde dog se, om det skulde være en af Naboerne, og gik gennem Hegnet ind i den anden Mark.

Men der stod Genstanden for hans Tanker! Det var Lise, der gik derhenne. Han havde ikke ventet hende paa denne Tid af Aftenen. Hun var jo kommen, som hun var kaldet. Han vinkede en Gang efter hende; men hun blev staaende, som forstod hun ikke hans Vink. En Gang til vinkede han, men fik samme Resultat ud af det. Det var ikke fri for at ærgre ham lidt. Var hun mon tvær, eller forstod hun ikke, hvad han mente? Lige meget! Havde han begyndt, saa skulde det ogsaa være. Han gik rask hen imod hende.

„God Aften,“ sagde han.

„God Aften, Per Nielsen“, svarede hun.

„Det er et svært fint Vejr, vi har,“ begyndte han.

„Det er det — jeg syntes, det var for godt til at sidde inden Døre. Saa fik jeg Lyst til at gaa lidt herop. Jeg synes altid, det er saa kønt her.“

Per var helt forbauset over at høre Lise sige saa meget.

„Ja, dette Sted er Du vel snart godt kendt med. Men har Du nogensinde set Højen herinde ved Siden af i min Mark?“

„Nej! Der har jeg ikke noget at gøre.“

„Derfor kunde Du da godt —“

„Jeg gaar ikke paa andres Rettigheder“, lød det afværgende.

„Naa, naa, jeg syntes ikke, det var saa slemt! Men maaske da, at Du kunde have Lyst til at se derind, naar jeg inviterer Dig til det, nu jeg ved, Du interesserer Dig for, hvad der er kønt.“

Men en hvis Stolthed viste Per Nielsen nu Lise den nydelige Udsigt og glemte ikke ved samme Lejlighed at gøre hende opmærksom paa hans lige saa nydelige Ejendom.

„Ja, Du bor pænt, det kan ikke nægtes, Per.“

„Det synes jeg ogsaa selv. Men kunde Du ikke have Lyst til at kikke indenfor hos mig og se mine Stuer?“

„Aa, det tror jeg nu ikke. Jeg plejer jo ikke at gaa saadan til Folk.“

„Nej, det ved jeg. Du er ikke af den Slags, der render Folks Døre ned, men passer Dig selv. Det priser jeg Dig for. Og det er derfor, jeg nok kunde lide at tale lidt med Dig. Der var et og andet, jeg godt kunde lide at spørge Dig til Raads om derhjemme. Man gaar jo saadan lidt og drøser om alene og har ingen til at

hjælpe sig. Af og til kan det nok hende, at der er et andet, man ikke rigtig forstaar sig paa.“

„Det kan vel siges. Men Du kunde ta' og gifte Dig, Per, saa var Du over det.“

„Meget rigtig — det er godt nok, Du; men det er nu ikke saa lige en Sag at finde den, man synes om.“

„Aa, det var vel ikke saa vanskeligt; men der er vel ingen, der er gode nok til Dig!“

„Ikke saadan at forstaa. Jeg skal sige Dig, hende jeg kunde tænke mig at leve mit Liv sammen med, hun skal nok være saadan lidt for sig selv maaske, — menne —“

„Ser vi det! Der har vi det! Og hende kan Du maaske lige netop ikke faa?“

Per rømmede sig. Han kunde ikke faa sine Ord frem som han vilde.

„Tag Du nu og gaa med hjem hos mig, Lise“, sagde han. „Vi kunde da faa os en Taar Kaffe, hvis Du synes, naar Du har set, hvordan jeg bor.“

Det lykkedes Per Nielsen at faa overtalt Lise til at gaa med hjem. Hun forbausedes over at se saa nydeligt, han havde det inden Døre ogsaa. — Og tænke sig, at han var ene om at holde det! Lise fik pludselig i dette Øjeblik Øjnene op for sine egne Mangler i Huset. Hun følte, at hun var kommen for langt bort fra det, en Kvinde skulde egne sig bedst for. Da hun saa hans fine Stuer med de tæppebelagte Gulve, vaagnede der noget i hende, som havde slumret nogle Aar. Hun kom pludselig til at tænke paa Stuerne derhjemme paa Gaarden hos hendes Forældre. Ja, saadan akkurat var det, de havde haft det med polstrede Møbler og Blomster og Planter i Massevis. Tænke sig, saadan havde Per Nielsen det!

Det var længe siden, hun havde set noget saa pænt, for hvor Røgterlise kom, naaede hun sjældent længere end i Køkkenet.

Et lille stille Suk undslap hende, dog højt nok til, at Per bemærkede det.

Ja, saadan kunde jeg jo have haft det endnu, om jeg selv havde villet, tænkte Lise.

Per syntes, han kunde forstaa, at hun blev saadan lidt stum af Overraskelse over, at han havde det saa pænt. Han mente, det var derfor, hun ikke sagde noget, men stod saa stille. Det glædede ham. Han følte sig stolt over sit Hjem, og vidste ikke, hvad Tanker hun stod med. Naar bare han vidste, om han turde sige lidt, saa hun kunde forstaa ham. Men det var slet ikke saa nemt at faa begyndt.

Inden han fik besluttet sig, sagde hun: „Ja, Du bor kønt. Du skal have Tak, fordi Du viste mig dit Hjem. Nu maa jeg gaa.“

Fortsættes Side 4.

Cigaretrygerens giftige Blod.

—o—

En ung Mand træder ind i en Læges Modtagelsesværelse. Lægen undersøger ham.

— Er De Ryger?

— Jeg ryger daglig 20—30 Cigaretter!

— Tror De ikke, at det er Aarsagen til Deres daarlige Tilstand?

— Aldeles ikke!

Lægen ryster paa Hovedet. Han tager en Blodgigle op af et Glas.

— Jeg vil vise Dem noget, siger han, smøg Ærmet op!

Cigaretrygeren rækker sin bare Arm frem, og Lægen sætter den tynde sorte Orm paa denne. Igen begyndte snart at suge. Den bliver større, men lidt senere kom der en krampagtig Trækning over den, den faldt ned — død!

— Dette var Deres Blod, sagde Lægen. Han tog den lille Krop mellem Tommelfingeren og Pegefingern. De har forgiftet den!

— Jeg formoder, at Blodiglen ikke var rask, sagde Rygeren modvilligt.

Ikke rask? Nuvel, saa forsøger vi endnu en Gang. Lægen satte to andre Iglar paa den unge Mands Arm.

— Hvis begge disse to ogsaa dør, sagde den syge, saa ryger jeg i Stedet for 30 kun ti. Ved de sidste Ord gav det et Sæt i den mindste af Iglar og den faldt ned paa hans Knæ, død; et Øjeblik efter faldt ogsaa den anden ned ved Siden af den første.

— Hvor afskyeligt, sagde den unge Mand, jeg er jo værre end Pæsten for Blodigler.

— Dette er Virkningen af en Gift i Deres Blod, som findes hos alle Cigaretrygere, sagde Lægen.

— Hr. Doktor, svarede Rygeren, idet han eftertænksomt betragtede de tre Blodigler, Jeg tror bestemt, at De har Ret. Hvis denne Gift formaar at frembringe en saa forfærdelig Virkning paa et levende Væsen, maa det uden Tvivl i Længden ogsaa blive farligt for mig. Jeg vil følge Deres Raad og opgive Cigaretrykning.

Dyrenes Yndlingslugte.

—o—

Det er ikke blot Menneskene, der kan sætte Pris paa forskellige Vellugte, det samme gør sig i lige saa høj Grad gældende hos mange Dyr. Herpaa skal nævnes nogle interessante Eksempler. De fleste Hunde, der jo som bekendt har en meget skarp Lugtesans, elsker Duften af Anis. Dette er noget, som professionelle Hundetyve benytter sig af. De væder deres Lommelærklæde med Anisolie, og Hundene følger dem da villig.

Der er ingen Dyr, der af Naturen kan lide Lugten af Spiritus. Heller ikke Tobak synes de om, naar lige undtages Kamelen. Saaledes fortæller en Krigskorrespondent, der ledsagede de engelske Tropper under Krigen mod Mahdien, at han en Aften, da han gik rundt om Lejren, rygende en Cigar, blev fulgt af en Kamel, der med øjensynlig Nydelse indsugede Cigarrøgen. Den lagttagelse er senere blevet bekræftet.

Katte og alle Rovdyr af Katteslægten har deres aldeles bestemte Yndlingsdufte, som oftest Peber og Krusemynte, ligesom de ogsaa elsker Lugten af Baldrianessens. I Hagenbecks zoologiske Have fandtes en Løve, der var meget ondartet af Naturen, men blev „from som et Lam“, naar den lugtede Duften af Lavendler. Dyrepasseren sørgede da altid for at

tage en Klud, vædet med Lavedolie, naar han skulde ind i Buret, og Løven „snusede“ til det saa længe, der var noget tilbage af det. For mange mindre Rovdyr som Væsel, Ilder, Hermelin, Maar o. s. v. er Lugten af den Olie, som dannes, naar Fisk gaar i Forraadelse, overmaade yndet, og Jægere, som giver sig af med at fange dem i Fælder, benytter altid dette til Lokkemiddel.

Ræven er alt andet end kræsen med Hensyn til Lugt. Særlig synes Stanken fra et Katteaadsel at tiltale den i høj Grad.

Kulminearbejderens Liv.

—o—

Man hører undertiden Arbejdere herhjemme klage over, at deres Arbejde er strengt, ubehageligt og trivielt, men hvis vi kendte de Kaar, under hvilke der ofte maa arbejdes Livet igennem i andre Lande, er det højst sandsynligt, at de vilde udbrøde: „Saa har vi det dog bedre hos os, at leve paa den Maade er jo næsten værre end Døden“.

I efterfølgende skal fortælles lidt om det Liv, som Kulminearbejderne fører; vi kan da, om vi føler Trang dertil, sammenligne vore egne Arbejdskaar med disse Menneskers, og vi vil finde, at en mere beklagelsesværdig Tilværelse kan vanskelig findes. Udelukkede fra Solens Lys, i daarlig Luft, udsatte for mangehaandede Farer maa de Aar efter Aar gøre et strengt og ubehageligt Arbejde for en Løn, som vel er langt bedre nu end i tidligere Tid, men dog stedse ikke staar i det rette Forhold til det Arbejde, som kræves.

Dybt, dybt nede under Jorden, lidt 6—700 Meter, foregaar Arbejdet for at bryde de sorte Diamanter, der spiller saa uhyre en Rolle i vor Tid. Der brydes Gange og sprænges Veje i den sorte, stenslignende Masse, som engang for Tusinder af Aar siden dannede vældige Skove. Tidligere arbejdedes der udelukkende med Hakke, nu har man bedre Midler, fremfor alt Dynamitten. Men før denne kan bryde Kullagene løs, maa der bories Huller for Dynamitpatronerne, og dette foregaar ved at Arbejderne ligger i den lave Gang og fører Boret, der drives af sammenpresset Luft ind i den haarde Væg.

Naar Kullene er brudt løse, skal de træt transporteres lange Veje dernede i Dybet, og denne Transport finder for en Dels Vedkommende Sted i Gange, der er saa lave, at et Menneske ikke kan gaa oprejst i dem. Her benyttes saa i mange Gruber Drengene, der krybende paa alle fire maa trække Kulvognen efter sig. Gangene kan ikke gøres højere, da der ellers kunde befrygtes Sammenstyrtninger.

Andre Gange er langt højere, saa at voksne Mennesker kan færdes i oprejst Stilling. Her kan ogsaa benyttes Heste til Transport af Kulvogne.

Er Minearbejderens Skæbne tung, saa er Hestenes det ikke mindre. Er den først kommen ned i Dybet, kan der gaa Aar, før den atter faar de grønne Marker at se, og sker det endelig, da er den udslidt; er den ikke altfor mager føres den til Hesteslagteren for at forvandles til Pølser.

Ogsaa Kvinderne drages ind under Kullenes Aag. Naar Kullene er hejsede op gennem Skakterne, fyldes de i Vogne, der løbende paa Skinneveje, skydes til Oplagspladserne af Kvinder, som Regel unge Piger. I Minearbejde-

rens Familie kan ingen skaanes, saa snart Børnene er naet en vis Alder, drager Kulgruben dem til sig. Drengene vokser op til at blive Grubearbejdere som deres Forfædre gennem mange Slægtled, og naar Pigerne gifter sig, er det næsten altid med Grubearbejdere. Yderst sjældent opnaar Minearbejderne en høj Alder, som Regel er de gamle og udslidte, naar de er et halvt Hundrede Aar, hvis da ikke en eller anden Katastrofe længe før gør Ende paa deres Liv. Der gaar ikke et Aar, hvor Bladene ikke meddeler om Grubeulykker, Eksplosioner, Grubebrande, giftige Gasarter, frembrydende Vand, Minegange, som styrter sammen Ganske vist er der i vor Tid truffet alle mulige Foranstaltninger for at beskytte Grubearbejderens Liv, alligevel bryder Katastroferne ind med Rædsler og Død i Følge.

Nogle Ord om Annoncen.

—o—

— Det var den Gang, da Folk endnu ikke var saa fortrolige med elektrisk Lys, og især Lommelamperne var et fuldkommet Vidunder i Publikums Øjne. Men de kostede ogsaa 2,50 Kr., hvilket var mange Penge dengang. Saa rejste jeg ned til en Fabrikant, der gav mig en Pris, saa jeg kunde sælge Lamperne for 1 Kr. pr. Stk., naar jeg aftog 10.000 . . . Og derefter satte jeg en lille Annonce. Der stod saamænd ikke andet end: Elektriske Lommelamper 1 Kr.

Men længe før Julesæsonen begyndte, havde vi solgt alle de 10.000 Lamper, og inden Jul var vi oppe paa et Salg af 60.000, tror jeg. Man skrev om Lamperne i Revyerne, gamle Bedstefar fik seks Lamper til Jul, for han saa saa daarligt, det blev en komplet rabies Landet over! Folk skrev til os fra Jylland, de troede, at en saadan Lampe var en Læselampe til Dagligstuen . . . jo . . . det var sandelig en lille Annonce med stor Virkning.

(Fortalt af Grosserer A. C. Illum til Berlingske Tidende.)

Publikums Opfattelse af Reklamen er undergaaet en kolossal Forandring. Annoncerne er blevet et virkeligt Led i Avislæsningen. Et godt Raad til Avislæsere er: Vil De kende Deres By og Deres Tid, da læs Annoncer!

(Reklamechef Mogensen, Magasin du Nord, til Dagens Nyheder.)

Regelmæssig Avertering har en uhyre Betydning. Det viser sig, at Publikum øjeblikkelig reagerer paa den rette Annonce. Men Reklamerne er ogsaa i de sidste Aar undergaaet en saarivende Udvikling, at Annoncerne har faaet langt større Salgskraft end før.

(Crome & Goldschmidts Reklamechef, Direktør Otto Holm, til Dagens Nyheder.)

Et „Brev“ Knappenaale.

—o—

Hvert Barn ved, hvorledes et »Brev« Knappenaale ser ud, men de færreste har maaske skænket det en Tanke, hvorledes disse Naale egentlig er blevet anbragt saa regelmæssigt i Papiret. At det skulde være gjort med Haanden, kan man næppe tænke sig, det vilde fordyre Naalene til mere end det dobbelte; paa den anden Side lyder det ogsaa mærkeligt, at dette Arbejde skulde

være udført paa Maskine.

Det er det nu alligevel. I det hele taget afgiver Fabrikationen af Knappenaale lige fra første Øjeblik til den Stund de forlader Fabrikken, et Eksempel paa vor Tids høje, tekniske Udvikling, thi helt igennem udføres Arbejdet ved Hjælp af sindrige Maskiner.

Først passerer Naalepapiret gennem en Maskine, som bøjer Folderne paa det og langs disse stikker Huller med aldeles regelmæssige Mellemrum. En anden Maskine stikker Naalene i Papiret. Denne Maskine betjenes af to Piger, hvoraf den ene forsyner den med Naale, den anden med Papir. Naalene fyldes i en lille Kasse, hvis Bund bestaar af Staaltraade, der er nøjagtig ligesaa tykke som Afstanden mellem Hullerne i Papiret og sidder med samme Afstand fra hinanden, som Naalene er tykke.

Den ene Række Naale efter den anden glider nu ud af Kassen og ind i Naalebrevets Huller, og Maskinen kan sætte Naale i flere Tusind Breve paa en Dag. Skulde dette Arbejde udføres med Haanden, vilde det hverken blive saa nøjagtigt eller hurtigt udført, men koste ti Gange saa meget.

Vejr og Helbred.

—o—

Selvfølgelig har Vejret en stor Indflydelse paa Menneskenes Helbred; dette fremgaar tydeligt af den Hyppighed, hvormed Sygdomme som Influenza og Forkølelser fremtræder.

Naar vi vil undersøge, hvad det er, der egentlig menes med Ordet »Vejret« er det Forholdet mellem Luftens Varmegrad, det Indhold af Fugtighed og Vindens Hastighed, der betinger Vejrets Art, og det er da ogsaa især disse tre Faktorer, der spiller en Rolle i Forholdet mellem Vejr og Helbred.

For at tage et Eksempel: Er Temperaturen høj og Vindhastigheden stor, saa vil Luftens Fugtighed være ringe. Som Følge deraf vil Fordampningen fra Legemet være forøget, og derved opstaar let Forkølelser, Gigtsmerter osv. Hvis paa den anden Side Legemet Fordampning hæmmes, fordi Luften er mættet med Fugtighed, samtidig med at Varmen er stærk, vil dette Forhold let foraarsage Solstik eller Hedeslag.

Om Sommeren er Saar, Betændelser osv. meget vanskeligere at helbrede end i den kolde Aarstid; det samme gælder Febersygdomme og Søvnløshed. I det hele taget er Dødeligheden større om Sommeren end om Vinteren, særlig blandt Børn og gamle Folk.

Ligesom de forskellige Aarstider har deres Indflydelse paa Helbredet, saaledes ogsaa de forskellige Klimaer. Det tropiske Klima virker ikke klot slappende paa Arbejdsevnen, men begunstiger en Mængde farlige Sygdomme, Kolera, Pest, Blodgang, Sumpfeber osv.

Der kan ogsaa i Henseende til Arbejdsevnen spores en tydelig Indvirkning af Varme og Kulde. I Januar begynder Muskelkraften at stige, endtil den stærke Sommergevarme atter tvinger den ned. Efter Temperaturfaldet om Efteraaret finder der atter en Stigning af Energien Sted, indtil den lave Temperatur og det aftagende Lys i No-

Moderne
Ure
Væg-
Consol-
Nips-
Vække-
Conrad Hansen
Allinge Ur- og Guld-
medeforretning
Tlf. 140

vember-December atter bringer den ned.

I det hele virker Kulde og Varme til en vis Grad ansporende, men udover denne Grad virker de atter slappende. En lang stræng Vinter opdrager til Mangel paa Arbejdslyst lige saa godt som en hed Sommer.

Heraf følger, at de tempererede Lande er de sundeste at bo i ligesom de Aarstider, som har den jævne Temperatur, er de sundeste.

Fra Uge til Uge.

—o—

PAA SØNDAG

afholder Gymnastikforeningen Andespil paa Christensens Sal Kl. 7 præcis, ja, nemlig præcis. Det bliver vist Aarets billigste Andespil. De kan endnu vinde en And eller Gaas til Jul og saa for 25 Øre, og saa kan man endda resikere at faa et Par Kasser Cigarer med hjem for ingen Ting.

BIOGRAFEN.

Enhver, der interesserer sig for dansk Film, bør se 7—9—13, der paa Fredag, Lørdag og Søndag forevises i Biografen.

Det er Film med en original Idé — en Handling ud over det sædvanlige — derfor har den vakt Diskussion — saaledes som alt nyt. Nogle er begejstrede — andre ikke, — Hvem har Ret?

Se 7—9—13 og døm selv!

Det er en Palladium Film!

Naar Gulvene skal ferniseres til Jul

da skal det selvfølgelig være med den allerbedste Lakfernis. Køb derfor FUNKIS Lakfernis og FUNKIS 4 Timers Lak.

E. M. BECH,

Søer og Gylter

saavel til Slagtning som Levebrug, samt Grise i forskellige Størrelser købes.

Georg Jørgensen.

Telefon Sandvig 13.

Varm Blodpølse

faas Fredag Middag.

Johanne Hansen, Lindepl.

Husk i god Tid

at indgive Bestilling paa Fotografier, Forstørrelser og Indramning til Julen. Optagelser hver Dag, ogsaa Søndag fra 10—2.

Fotograf Alfred Kjøller.

Telefon Allinge 4.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag Middag.

Dina Sørensen, Allinge.

Inden Juletravlheden rigtig begynder, saa sig ind i

Husmoderbørsen!

og se de mange smukke, billige Julegaver i Trikotage, Galanterivarer, Toiletartikler, Juletræspynt m. m. Juleudstillingen aabnes 3. December.

Ingen Købetvang

Marie Larsen.

Hele Butikken er pyntet
paa Søndag
KIOSKEN

Er De klædt til at møde den kommende Vinter?

Fikse, nye, tærnede Stoffer til Børnekjoler. Bluser og Kjoler fra 0,85, 1,15, 1,40, 1,85. Moderne mønstervævede Stoffer, elegante Kvaliteter i alle Sæsonens Modifarver fra 2,75 pr. m. Morgenkjolestoffer, ekstra gode Kvaliteter i mange Dessins. Kom ind og se, hvad vi kan tilbyde Dem.

Nordlandets Handelshus.

Alle Herrer bør vide at en Dames højeste Ønske er en virkelig fin Parfume

Alle Damer bør vide at en Herre altid ønsker sig en god Barbersprit, Sæbe eller Talcum. — Masser af smukke Gaveæsker, baade til Herrer og Damer, finder De i

Prima.

Biografen.

Fredag og Lørdag Kl. 8
Søndag Kl. 7 og 9

Det store danske Lystspil

7 -- 9 -- 13

I Hovedrollen:
Mathilde Nielsen, Fr. Jensen m.fl.

Lejlighed i Allinge

søges til 15. Jan. eller 1. Febr. 3 eller 2 Værelser med stort Loftværelse. Bill. mrkt. »Lejlighed« modt. Bladets Kontor.

Mangler De Appetit?

Bager HALD har det Brød, som smager Dem! det indeholder den rette Surdej, som betinger den rigtige Fordøjelse — og skal De have Selskab, eller føler De Trang til noget særlig delikat, saa finder De et righoldigt Udvalg i Wienerbrød, Kringler, Kranse og Kager, som er noget af det lækreste, der kan opdrives.

De gaar aldrig forgæves til

P. Holms Bageri
ved E. HALD.

Licitation.

Gymnastikforeningen ønsker Tilbud paa Støbning af en Mur ved Foreningens Fodboldbane.

Nærmere Oplysninger ved

A. Ellebye, Løsebæk.

Gummistøvler.

Stort Udvalg — Smaa Priser.

C. Larsens Skotøjslorr.
VESTERGADE, ALLINGE.

Andespil.

Olsker Boldklub afholder Andespil i Forsamlingshuset Søndag den 2. December Kl. 7. Der bortspilles 10 Ænder og en Lagkage gratis i første Omgang. Efter Spillet festlig Sammenkomst. D. S. U. indbydes.

Bestyrelsen.

Ved Børnelogen „Hammerodde“s Bortlodning blev Spisestuesættet vundet paa Nr. 136, Pudene paa Nr. 157.

: R Ö :

Ved Indre Missions Bortlodning den 27. November blev følgende Nr. udtrukne:

Sofapude, blaa Seddel Nr. 169.
Lysedug og Løber, rød Nr. 170.
kan afhentes hos Chr. Nielsen.

Olsker Sygekasse.

Medlemmer, der staar i Restance med Kontingent for 1934, erindres om at dette maa være indbetalt inden 1. Januar, for at bevare Medlemsretten som nydende Medlem.

Bestyrelsen.

Møllehuset

i Allinge er til Leje. Henvendelse til Allinge Jernbanestation, Tlf. 22.

Min Systue

bringes i Erindring.

Betty Carlsen, oven Vang.

Hermed anbefaler jeg mit gode Normalbrød, Rugbrød, Sigtebrød, Franskrød, og alle Slags Kager. Stegning og Bagning udføres. Den bedste Julekage faas hos

Henning Jørgensen,
Telf. Allinge 73.

MAGASIN DU NORD

Uldne Kjoler.

Kan Dameskrædderinden ikke sy Dem en Kjole til Jul, da husk paa, at vi har et stort og smukt Udvalg i færdige Kjoler, saavel i sort som i Efteraarets Modifarver. Fikse moderne Faconer og Stoffer til smaa Priser og alle Størrelser.

VICTOR PLANCK
MAGASIN DU NORDS UDSALG, ALLINGE

Skal De i Selskab?

paa Havearbejde? — ud at spadserer? til enhver Lejlighed finder De STRØMPER, der passer baade med Hensyn til Pris, Farve og Kvalitet i

Nordlandets Handelshus.

Læg Mærke til de meget billige Novemberpriser som gælder for alle Slags

Arbejdstøj
af stærkeste Kvaliteter.

Se Vinduerne.

Nordlandets Handelshus.

Et Parti Sølvstøj

og rustfri **Knive** sælges — **25 pCt.**

Axel Mogensen, Tejn.

Skal De strikke el. hækle?

Brug danske Uldgarner!

Stort Udvalg og smukke Farver.
Dejlige Kvaliteter - Billige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Aarets billigste Andespil

afholder **Gymnastikforeningen** paa Søndag den 2. December paa Christensens Sal Kl. 7 præcis. Der bortspilles **8 Ænder, 1 Gaas** samt **2 halve Ks. Cigarer gratis.**

Vind en And for 25 Øre.

Derefter BAL for Foreningens Medlemmer.

Jeg mangler Æg!

Sælg Deres Æg — Køb Deres Varer hos

E. M. BECH.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads

anbefaler sig med **Okse- og Kalvekød** fra Slagteriet samt alle andre Slagterivarer. — **Johanne Hansen.** Priserne nedsat.

Prima Vinterbrændsel

koster ved kontant Køb i November Maaned saaledes

Store Derbyshire Ovnkul extra a	Kr. 2,50
schlesiske do.	- 2,50
Magre do. Nøddekul	- 2,70
Knuste vestfalske Ovnccinders	- 2,20
Prima Brunkulsbriketter	- 3,20
Gode Afharpingskul	- 1,00

pr. Hektoliter med lille Tillæg for Kørsel og Indbæring.
Gør Bestilling i

Nordlandets Handelshus.

Lad Efteraarsturen gaa til

Bornholms Zoologiske Have!

RESTAURATION — hyggelig og opvarmet.
Kaffe, The eller Chokolade med Brød — 50 Øre.

Adeles friskbrændt Portland Cement

er lige opløst til Lager og udleveres til laveste Priser.

Nordlandets Handelshus.

Nov. = December er Slagtemaaneder,

hvorfor vi fremholder prima Kvaliteter:

Nye, store Rosiner.
Smaa Sun Maid Rosiner.
Friske bornholmske Byggryn, mellem og fine.
Nye kraftige Krydderier, alle Slags.
Grov spansk Salt og raffineret Køkkensalt.

Priserne er meget rimelige, og vi kan tage gode, sunde Kornvarer som Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Røgterlise.

—o—

Fortsat fra Side 1.

„Synes Du ikke, vi skulde have os en Kop Kaffe, Lise?“

„Nej, Tak — ikke i Aften!“

„Maaske en anden Gang da?“

„Ja, det kan være.“

Der var ingen af Naboerne, der forstod, hvorfor Røgterlise lige paa en Gang havde faaet Rengøringsnykker. Hun skurede og skruppede næsten daglig over det hele. Fine Gardiner fik hun for Vinduerne, og Høns og Ænder fik ikke mere Lov at komme længere end til Køkkendøren. De begreb ikke, hvad det betød. Hvad var der sket med hende? Hun gik saa vidt endog, at hun talte lidt med Naboerne; men hun vidste alligevel at holde sig paa Afstand. Og hun gik ikke mere med sit Overalls derhjemme, men klædte sig om, naar hun kom fra sin Gerning.

Denne Forandring med hende rygtedes ogsaa til Per Nielsen. Han tænkte sit om det og nærrede et lille Haab om, at det nok stammede fra, at havde set, som han havde det. Men det var der nok ingen af de andre, der vidste, for han kendte Lise som den, der ikke fortalte noget.

Det er Aften langt hen paa Efteraaret, at Per trækker i sit Søndagstøj. Nu er det mørkt om Aftenen. Og det vil Per benytte sig af, Det er jo ikke nødvendigt, at andre skal stikke deres Næse i hans Anliggender. Han har nemlig noget i Sinde denne Aften. Hans Bestemmelser er at besøge Lise. Og hvis hun nu ikke skulde have samme Tanker, som han, er det lige saa rart, at ingen ser han gaar derhen.

Ud paa Aftenen standser han da ved Huset, hvor Lise bor. Det ligger lidt fra Vejen med en lille Have foran. Der er kun een Indgangsdør midt i Huset, den giver Adgang fra en fælles Forstue til de to Familier, som her har deres Hjem. Det var det kedelige ved det, for det kunde næppe undgaa, at de andre hørte han kom. Men naar han vilde besøge Lise, var der jo ingen Vej udenom.

Der var Lys i hendes Stue. Hun var altsaa hjemme. Ja, naturligvis var hun det. Det vidste han godt. Hun var altid hjemme om Aftenen. Rask gaar han nu op ad Havegangen og staar saa ved hendes Dør. Paa hans Banken svarer en lidt hvas Stemme:

„Kom ind!“ Lise har rejst sig og ser lidt forbavset paa den indtrædende.

„Men — er det Dig, Per Nielsen! Hvad er Du kommen til, siden Du finder Vej her til mig?“

„Aa, ikke noget saadan særlig. Ser Du, der var nu saadan lidt, jeg gerne vildtale med Dig om.“

„Vær'sgo sæt Dig ned da“, siger Lise, idet hun forlegent trækker en Træstol frem til ham. Hun tænker paa Pers fine polstrede Møbler og føler sig beklemmt over hendes egne tarvelige.

Per ser sig forsigtigt om i Stuen og opdager de nye Gardiner og lægger Mærke til de renskede Gulve. Ja, Rygtet har talt sandt.

„Her bor Du egentlig rigtig pænt“, siger han.

„Det kan jo gaa an til mig; men jeg synes nu alligevel, at jeg er ved at blive ked af det.“

„Saa!“

„Ja, jeg har tænkt at gøre Forandring.“

„Har Du det“, lyder det forbauset. „Du tænker vel ikke paa at rejse herfra?“

„Det er lige netop, hvad jeg gør. Jeg kunde godt lide at komme til noget andet nu. Men det er det, at jeg har den lille Tøs der. Og det er for hendes Skyld, at jeg har holdt paa dette her. Saa har jeg ogsaa, mellem os sagt, gaaet og ventet paa, at hendes Fader skulde komme tilbage. Mine gamle derhjemme var jo saadan lidt haarde ved ham, saa jeg var nu i den Tro, at de var Skyld i, at han rejste og mente altsaa, at han nok kom igen; men nu tror jeg det ikke mere.“

„Hvis han nu alligevel kom, Lise?“

„Saa vilde jeg bede ham om at rejse igen — dertil er jeg kommen.“

„Tror Du nu ogsaa, at Du kunde gøre det?“

„Ja! En Mand, som lever fuldstændig ubekymret om sit Barns Skæbne, vil jeg ikke mere kunde skænke min Tillid. Og nu kan jeg ikke holde ud længere, at leve mellem Kreaturer, jeg maa tilbage til Mennesker igen. Ved Du hvad, Per Nielsen — den Aften, da jeg saa dit pæne Hjem, kom jeg til at tænke paa Gaarden derhjemme, og som jeg har haft det i mine Ungpigedage og kunde haft det endnu, og saa kom jeg saadan til at længes efter lidt Hygge.“

„Det er en køn lille Pige, Du har. Ingen kan vel have noget imod hende, Lise. Jeg vil gaa lige til Sagen og sige, hvad mit Ærinde er. Kunde Du og den lille ikke tænke at flytte hen til mig. Jeg har svært Brug for Jer. Kone og Barn er det eneste, jeg savner. Og Du er den, der passer mig bedst, Lise.“

„Mig!“

„Ja, Du har min fulde Agtelse og — Kærlighed.“

Fra den Aften blev Per Nielsen en stadig Gæst hos Lise indtil Skiftedagen kom, da Lise rømmede sin lille Lejlighed i det gamle Hus og forlod Egnen uden at nogen vidste, hvor hun tog hen. — Pers hyppige Besøg hos hende var dog ingen Hemmelighed, og der gættedes paa, at hun nok kom igen.

Den Eftermiddag da Lise for sidste Gang kørte gennem Byen med sit Køretøj, var som en Mærkedag for dem, der var vant til at se hende. De syntes, det var ligesom der forsvandt et lille Stykke kønt Billede af Dagliglivet med hende. — Men der var Een, der glædede sig i Stilhed over det — det var Per Nielsen! — En Morgen hejste han sit Flag og tog bort. — Henad Aften standsede en Bil udenfor hans Ejendom. Det var Per, der kom tilbage — men denne Gang ikke alene. — I al Stilhed havde han ladet sig viet til Lise.

Fra den Stund viste Lise, at hun kunde paatage sig en værdig Husmoders Stilling og skabe et godt Hjem baade for Per og sin lille Pige. Lise var igen kommen paa sin rette Hylde. Og Per følte at han nu endelig havde faaet den Opgave, han havde ønsket sig og sat som sit Maal.

Han var nu fuldt ud en lykkelig Mand.

Hvad Folk kan finde paa.

—o—

Kunde man samle alle de mærkelige Bestemmelser, som Folk paa deres Dødsleje har udtalt som deres sidste Vilje, vilde det sikkert danne et meget stort Værk; men det er dog sjældent, at disse Bestemmelser er saa besynderlige som den, en Mand i Paris tog. „Mit Lig skal sendes til Gasværket i Paris“, forlangte han, „thi

jeg har altid brugt mine aandelige Evner til at virke for den almindelige Oplysning, og jeg ønsker nu, at mit Legeme efter min Død skal anvendes til Oplysning ogsaa paa den Maade.“ Imidlertid værgrede Gasværket sig ved at modtage Liget, og den afdøde Venner maatte da køre det til en Ligbrændingsanstalt.

Af samme underlige Art var den sidste Vilje, som en Lystfisker i New York fattede. I sit Testamente forklarede han, at hans Legeme skulde brændes, og Asken af det skulde strøs paa et bestemt Sted i Havet, hvor han holdt mest af at fiske. „Jeg har fanget mange gode Fisk, mine Venner skal faa lige saa godt Held“. Hans Bestemmelse blev efterfulgt, og underligt nok fik hans Venner en ualmindelig stor Fangst, da de næste Gang fiskede paa Stedet.

For mange Mennesker er det ubehageligt at tænke paa al den Besvær, deres Død kan foraarsage de efterlevende. En engelsk Præst ved Navn Brooke forlangte saaledes, at Familien efter hans Død ikke maatte gaa sørgeklædt.

Enken efter den berømte Læge i Halssygdomme, Dr. Mackenzie, forlangte, at hendes Familie ikke maatte gaa sortklædt, Damerne skulde bære hvidt, Herrerne graat Tøj. „Og jeg haaber“ — skrev hun i sit Testamente — „at de ikke vil lukke sig inde, men hellere gaa og besøge deres Venner eller søge anden Adspredelse. Jeg er ikke bange for, at de skal glemme mig, men jeg vil, at de skal være glade.“

En Dame, som for nogle Aar siden døde i Parkstone og efterlod sig henvend 2 Mill. Kr., efterlod Pengene til de af hendes Never og Niecer, som mindst 1 Aar før hendes Død havde været Afholdsfolk og Ikke-Rygere.

I Washington døde i sin Tid en Mand ved Navn Henderson, der altid havde været kendt for sin fine Vinkælder. Ganske faa Dage før han døde, blev han Afholdsmand, og paa sit Dødsleje forlangte han at sin Hustru, at hun ikke maatte sælge eller bortgive Vinen, men ødelægge den. Det var store Mængder af fin, gammel Kognak, Champagne og andre kostbare Vine, som blev hældt i Rendestenen.

En bekendt fransk Kunstner, Lefroy, fordrede, at det sidste Billede, han havde haft under Arbejde, skulde brændes; han vilde ikke, at fremmede skulde fuldføre det.

Endelig skal nævnes Eksempel paa en Mand, der forlangte, at hele hans smukke Indbo skulde slaas i Stumper og Stykker, thi han undte ikke, at hans Familie skulde have det efter ham.

Den ældre Dame til Herren, der har tilbudt hende sin Plads: — Tusind Tak for Deres Elskværdighed! — Det er saamænd ikke noget at tale om. Jeg rejser mig altid for Damer uden Hensyn til deres Udseende!

Avertér i NORDBORNHOLM.
Største Udbredelse her paa Egnen

De Averterende

anmodes høfligt om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselblanketter, Visitkort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

—o—

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebane, naar der findes brugeligt Fortoug, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebane, men skal være opmærksomme overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standstning eller Forandring af Færdselsretning ved Kørsel over Jernbanelinjer, Gade- eller Vejkrøds og Fodgængerfelter, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vending og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadekrøds er forbudt.

Til højre svinges i tort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Bed Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Bed Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Pisten er ikke nok.

Turtet Køretøj maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde faa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forbikørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Bejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbikørselen, naar han varstøet derom. (§ 10).

For at undgå Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Beje stæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretøj foretager Udsving ved Igang sætning, gives Tegn som ved Ændring af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Ligtog, Troppeafdelinger eller Processioner.

Lygtetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hestetøjet være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trælvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Bakker paa Cyklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, lig-

ger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklist skal til enhver Tid holde faa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortoug eller ud af Porte etc. Cyklist maa ikke hage sig bagi andre Køretøjer, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Kædetøj og i Lygtetændingstiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklist skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven faa vidt muligt den yderste Meter af Bejbanen forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetinget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør,
Alt udført af bornh. Arbejdere.
Telefon 127.

Allinge Skæveri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Bryllupsange

og Festsange

hurtigt og billigt

Allinge Bogtrykkeri

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejfende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Gravsange

billigt

Allinge Bogtrykkeri.